Арх. бір (2-1)

Ціна окремого нумера 70 шагів (35 коп.).

Відродження

ЩОДЕННА БЕЗПАРТІЙНА ДЕМОКРАТИЧНА ГАЗЕТА.

Ч. 120. Субота 24 (11) серпня 1918 року. Рік вид. I.

Умови передплати: на місяць 8 карб., на 3 місяці 24 карб.. Передплата приймається кожного числа місяця; за зміну адреси 50 коп.

Умови друковання оповісток: На 1 сторінці 2 карб. 50 коп., на 4 сторінці 1 карб. 20 коп. —за один рядок і шпальту за кожний раз. Особам, що шукають працю 1 карб. 50 коп. за 3 рядки за один раз.

Адреса редакції і контори: Київ, Театральна площа № 48-А, телефон 57—16. Редактор приймає від 1 год. до 2 годин. Секретарі від 1 год. до 3 годин. Контора відкрита від 10 год. до 3 годин.

КАФЕ-РЕСТОРАЦІЯ „БАТЬКІВЩИНА“ Напевно Вам, Громадяне, вже відомо, що ——вже на ново реорганизована і віддана під догляд п. ФІЛОНА. Кухню завід. від. на всю Вкраїну—кулінар Сушко, який готує страви виключно по Кліновецькій системі. Вечером від 9 до 2 год. ночі членам Т-ва „Батьківщина“ 15%. Всім військовим не членам 10%. В час обідів від 12—6 грає укр. оркестра. Фундуклеївська, 20/22. Вхід зі двора. 1087—

ПРАВЛІННЯ Українського Народнього Кооперативного Банку сповіщає кооперативні інституції про 2-й випуск 8.000 акцій Банку на номинальних 2.000.000 карбованців, дозволений паном министром финансів 17-го липня цього року. 998—1

ЛІТНІЙ ТЕАТР КУПЕЦЬКОГО ЗІБРАННЯ. Дирекція Колісниченка. Т-во українських артистів, під орудою О. Елісіва. Сьогодня, субота, 24-го — ГЕТЬМАН МАЗЕПА. Неділя, 25-го — БОРЦІ ЗА МРІЇ і ДИВЕРТИСМЕНТ. Понеділок, 26-го — ПОШИЛИСЬ у ДУРНІ і УКРАЇНА (музич. поема). Середа, 28-го — МАЙСЬКА НІЧ і ПО РЕВИЗІЇ. Четвер, 29-го — ЗАЙДИГОЛОВА (бенефис відом. арт. Затиркевич-Карпинської). П'ятниця, 30-го — ТАРАС БУЛЬБА і українські співи.

ЗІБРАННЯ Т-ВА ВЗАЄМОДОПОМ. ХЕРСОНЦІВ. ВІДЧИНЕНО ПРОРІЗНА 19 (бувше Гарниз. Зібрання) завтра, в неділю 25 (12) серпня, в часі гри в ЛОТО в призначені антракти СОЛЬНІ ВИСТУПЛЕННЯ першоряд. знам. арт. У зібранні буфет-філія „О БУРМ.“ Поч. о 8 г. веч. Вхід один карб. 1086—

Українська міш. гімн. для дорослих — Рада спілки вчит.-українців міс. Київа закладає з осени ц. р. 8-миклясну мішану гімн. (вечірня зміна) для дорасл. по програму хлоп'яч. держ. гімн. (курс чотирьохрічний). Прохання прийм. в канц. 2-ої гімн. (Бібік. Бульв. 18 у дворі) од 6-ої до 8-ої год. вечора. 880—

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР „МИНІЯТЮР“ Фундуклеївська № 5. Дир. Є. Брикиної, М. Максина, П. Милорадовича. СЬОГОДНЯ 2 СЕРІЇ. Поч. о 8 й 10 год. в. Каса відчинена від 11—2 год. і від 6½ год. веч. Ком. „ВЪ ШТАТСКОМЪ“. ПАВЛО ТРОЇЦЬКИЙ. В. ВАРИНА, М. И. ГАВРИЛОВА.

ШАНО | ВІДКРИТИЙ ТЕАТР. ГАСТРОЛІ ФРЕГОЛІНО. Початок музики о 7 год. Програми о 9 год. веч.

Театр-Вар'єте | Щоденно концерт „GALLA“ з 50 №№. Початок о 10 год. веч. Подробиці в програмі.

АЛЕКСЄЕВСКІЙ ПАРКЪ | АПОЛО. Дирекція Т-го Т-во. Завтра 11 (24) августа бенефисъ дирижера А. Н. Горнера въ большомъ откр. театрѣ только въ день бенефиса совершенно новая исключительная градіозная программа участ. Дм. Самаринъ, А. Матовъ, Борисовъ и Задольскій, изв. дуэт. злободн. куплет. г-жи Мазуркевичъ и Ивановъ-Вольскій соврем. пародіи извѣст. исп. инт. пѣс. Данильскій и Д. Покрасъ. Грандіозная пантомима балетъ „Праздникъ на Украинѣ!“ и много друг. арт. Въ откр. цирнѣ Киссо соверш. новая программа. Сегодня и ежедневно открытый ЦИРКЪ КИССО Въ откр. театрѣ градіозная прогр. при уч. всѣхъ арт. Гл. реж. В. П. Качановъ. 655—

Сьогодня й що-денно беруть участь кращі артисти ВАР'ЄТЕ НОВІ ДЕБЮТИ. Подроб. в програмі. Поч. прогр. о 9½ г. в. Ресторація відчин. з 8 год. веч.

У МІШАНІЙ ГИМНАЗІЇ БЕНРИКОВА - ГАНЖИ прохання що-дня прийм., вступ. іспити в підготовч.-I, II, I III кл. почн. 5—11 вересня н. ст., почат. лекції 12-го вересня, Печерськ, Арсенальна вул., № 3, від 9 до 1 год. дня. 882 —

Київські сільсько-господарські курси при Київському Товаристві сільського господарства в завідуванні министерства земельних справ. Одкрито прийом прохань на 1-й і II-й курси. Освіта, потрібна для 1-го курсу, не нижче вищої початкової школи. Лекції й заняття відбуватимуться в помешканнях сільсько-господарського факультету Київської Політехники в вечірні години. Початок заняттів 10—15 вересня. Справки й програм в канцелярії курсів що-дня з 12—2 годин. Лютеранська, 11.

Від Контори.

Завтряшне число ґаз. „Відродження“ вийде з черговим безплатним ілюстрованим додатком.

Київ, 24-го серпня 1918 р.

Інтерв'ю предсідателя Ради министрів Ф. Д. Лизогуба з берлинськими журналистами на всі лади коментируеться московськими ґазетами, що виходять на Вкраїні, і дало їм можливість зайвий раз воскурити фиміам перед роспадаючимся трупом Совдепії-Московщини.

Одна з цих ґазет, цитуючи слова „Відродження“, буцім-то помічає „зміну политичного світогляду“ керовників ґазети.

Не беручи, звичайно, під захист прем'єр-министра, ми все-таки повинні підкреслити, що згадка про Переяславську згоду не веде ще до федерації Вкраїни з Московщиною, а тим більш, що зі слів министра не можна заключити, щоб він стояв на принципі „единой недѣлимой“ і, таким чином, пішов в розріз з загальною політикою п. гетьмана, який не один раз заявляв, що він стоїть за самостійну Українську державу і є прихильник германської орієнтації.

Министр-президент сказав: „Сучасний державний лад на Вкраїні ні в якому разі не має тимчасового значіння. Навпаки, в правительственних українських колах і навіть в країні домінує та думка, що гетьманство, як традиційна й для України типова форма державного ладу, повинно бути непорушне. У всій Европі не мається таких державних форм, з котрими можна було б зрівняти гетьманство й які б йому відповідали. Ця форма специфично українська, вона виникла з самої істоти українця та зо всіх соціолоґічних і хазяйственних умовин нашої країни. Ім'я гетьмана носить мантію столітньої історії.

Нотаблями країни, які користуються довірям населення, він вибірається пожизненно й одержує право конституційного монарха, але прав самодержця він не має. Разом з ним править народне представництво, уповноваження якого вирішуються конституцією. Таким чином, можна було б, при бажанні, знайти в західньо-европейському розумінні формулу за-для форми української державности, назвать її конституційною монархією на республиканському базисі“.

Звичайно, слова прем'єром сказано не на вітер, і коли прем'єр мав мужність так висловитись з приводу Переяславської згоди, то цей погляд, очевидно, поділяється й кабінетом, який являється авторитетним перед українським народом. Український же народ сказав своє слово на багатьох багатолюдних з'їздах та конгресі. Волею українського народа, народа-патріота, повстала українська державність як раз в той час, коли народ московський та його інтеліґенція не знайшли в собі сил і не змогли нічого противоставити большовицькій пропаґанді.

Український народ ніколи не роздучиться зі своєю державностю.

Не вина українського народу, що правительство царської Росії порушило цей договір, знищивши священні права народа.

Тепер Україна твердо стала на ноги і укріпляє свою державність, замирившись з центральними державами. Цим миром Україна зафиксувала свою самостійність і буде нести обов'язки перед центральними державами.

Був час, коли Вкраїна бажала знайти спільну мову з Московщиною, але Петроград не хотів навіть вислухати представників українського народу і самі змагання за автономію були жорстоко осміяні як московською пресою, так і представниками московської демократії, а генеральних секретарів передбачалось віддати під суд.

Жорстока дійсність показала, що Вкраїна сама повинна кувати свою долю, залишивши всі надії на централистичну Москву.

Це було спостережено і взято на увагу вкраїнськими з'їздами, широкими народніми масами і сам народ український приступив до утворення своєї держави. Він її створив і не проміняє на „чечевичную похльобку“ Москви.

І в той час, коли Московщина з усіх боків охоплена анархією, коли кожну хвилю союзники можуть зробити Росію крівавою ареною для своїх імперіялістично-завойовничих стремлінь не місце мові про федерацію.

І нам здається, що, кажучи про союз, прем, єр не мав на увазі федерацію з Росією, а тільки висловив свій погляд про можливість політичних стосунків в більш менш далекій будучності з воюючими зараз державами.

Але тепер розмовляти про „союз“ з Росією українським министрам, коли вони, звичайно, служать українському народу і вірні гетьманській грамоті,—не може бути й гадки.

Нас ще більш дивує заява московської преси про якісь-то „новыя веянія“, котрі буцім-то передчуває в повітрі „Відродження“ і разом з цим перемінило свій фронт.

Ні, ми фронту не міняли і не будем зміняти,—наш девиз той-же: сильна й могутня Україна і боротьба за политичні й культурні придбання рідного народу та його добробут.

Про союзи ми будем розмовляти потім, а поки-що будем кувати й загартовувати свою міць, будем іти раз наміченою дорогою—до утворення рідної держави і закріплення тих підвалин, які поклав народ в тяжкі часи загальної революції.

ЗДОБУТКИ РЕВОЛЮЦІЇ.

(Кінець).

Муки *валенродизму* переживають московські централисти-імперіялисти, єзуїти і фальшивники, що не цураються крайніх засобів. І ви думаєте, що це—во імя „родини“? Ні, це во імя безсоромної експлоатації країв і народів. Такий інстинкт буржуазії буде „перед паном Хведором ходити ходором, і задком і передком перед паном Хведірком“ во ім'я своїх апетитів! Мусиш лицемірити, з раненим серцем танцювати на гарячих штабах заліза перед паном обставин, але як це „больно“: „какъ это больно, милостивые государи!“

„Іронія на скрибці гра,
Журба кістками стука,
Поет танцює і рида,—
І це зоветься штука“.

Так, це „штука“ і „штукарство“, це найтонша, рафинована, вигадлива ізуїрська мука, це страшне знущання, несамовите і вигадливе мучительство, вигадане якимись садистами, що примусили всіх ненависників самостійної України будувати цю самостійність, кланятись їй, росписуватись „вѣрноподданически“ перед тим, що вони найбільш ненавидять... Але... на чім возі їдеш—того й пісню співай.

Розуміється, що ані поляки, ані жиди, ані німці не вигадували нічого подібного, бо таке коварство могли виявити тільки українці, та сила, що взяла батіг у руки і почала стьобати по ногах ученого медведя, щоб танцював на гарячому залізі. Підігрівається залізо, „косолапий“ вже ріже гопака.

Ну, і як вам „сія превратность судьби, сопровождаемая столь грустными обстоятельствами“?

Sic transit Gloria Russiae...

Знайшлась караюча рука пригнобленого народу, що арапником оперезала ведмедя по ногах і поставила на гаряче залізо... Це була сила гніву українського народу! І дарма вони не бачуть українців на Україні і доводять, що самостійна Україна не має сил для власного державного життя.

„Хай будуть у тебе фортеції, але коли нарід тебе ненавидить—вони не дадуть тобі жадної користи“, так сказав Макіявелі тиранові. Мудрий заповіт цей не треба забувати всім тим, що думають силою орудувати народами, бо хоч окремі люде, темні селяне слабі, але... коли сарана йде через рельси, то спинює могутні паровози і вагони.

Так український народ творить свою державність. Хай тут залишиться афоризм Ж. П. Ріхтера, що „з великими звірями боротись легше, ніж з мошкарою“.

Власне, мошкара творила самостійну Україну. Ви пригадуєте український національний конгрес, військові й селянські з'їзди, що виносили з глибин життя лозунги і домагання, від яких ще й провідники відхрещувались і цурались нових слів?

Це і єсть наші здобутки від революції, яких не зітре ніяка фразеологія, ніяка діялектика запроданих перів, що розливаються дешевим чорнилом по дешевеньких газетках.

Перший і найбільший здобуток революції: самостійна Україна, ідея державности нашого народу. Лозунг самостійности залунав у-перше на народніх зборах і потроху розкочувався по селах, хуторах і військових фронтах, так що коли зібрався III всеукраїнський військовий з'їзд, то салдацька маса мурмотіла уперто на одну тему: хай Центральна Рада стає на державний шлях, а то ми самі це зробимо. Так говорило представництво від 3 милійонів і ста тисяч озброєних українців. Світ цьому дивувався, а найбільше тому, як темна селянська маса може брать на себе такі завдання, що під силу тільки інтелігентним умам і т. и. Селянська маса не винувата, що сусідоньки одібрали від неї інтелігенцію, ограбували духовно і культурно і хоч як вона бідна, але ж мусить жити і шукати порятунку?

Правда й те, що інтелігенція наша невелика числом і якістю, але коли б вона була й велика й розумна, то проти бажання мас нічого не вдіяла б, як нічого не може вдіяти проти їх московська і всяка инша інтелігенція на Україні проти лозунгів і стремлінь нашого народу. О, ще й як чабанився громадський київський комитет і не визнавав українських прав і домагань, але волею народу українського зійшов зі сцени в темний кут антиукраїнського злобительства й саботажу. Були сили, що перемогли всю русификаторську роботу губерніяльних і повітових міст. Це—динамика української національности, що розвилась в атмосфері свободи і самоозначення. Хто торік слідкував за розвитком української національної стихії, той дивувався що-дня.

Цими днями мені розповідали сценку з натури у Львові під час Берестейської конференції. Компанія підпилого трохи люду—поляків галасувала на улиці: „Товариші! Ходімо бити шибки у наших (польських) редакціях! Вони нас запевняли завжди, що України нема і не буде. Що є тільки Москва і Польща. А справді нема Польщі, нема Росії, бо є тільки Німеччина і Україна. Ходімо бити нашим редакторам морди, щоб не дурили. Годі безсоромного шляхтства (брехні)!“

Воно, розуміється, грубовато, але здивування було остільки велике, що є тільки Німеччина і Україна, що варт було, як бачите, йти бити „шибки і морди“.

Подібні психологично рефлекси вихоплювалися скрізь і увесь світ, огнеземельці і готентоти знають тезор, що є Україна і є українці. Хіба тільки національ-ліберальні строкогони цього не помічають, як не помічало московське царське й громадське самодержавіє, але за те вони й караються. До цього завжди доводить логика засліпленого шовинизму і національно-політичного самодурства.

Чи знає хто, як торік організувалось укра-

інське військо? Ще перед першим військовим з'їздом у Київі на „роспреділительному пункті" зібралось кілька тисяч військових, котрих одправляли на фронт. Голодна, ошарпана маса десь собі лежала на камінних бруках, безконечно довго ждучи одправки і додумалась: давай організуємось в полк імени гетьмана Хмельницького.

Це був 1-й козацький український полк. Сказано-зроблено. Розбились на сотні, призначили мандрівних офицерів за командирів, справили сине-жовтого прапора і полк був готовий. Ніхто їм нічого не казав, не учив, не агитував, але організаційний народньо-масовий інстинкт привів їх туди, куди треба.

Маса почала виявляти велике організаційне завзяття і хист, підняті на неймовірну височінь спалахнутим національним чуттям. Чому ця маса так яскраво виявила національні стремління, чому охопилась полум'ям національної свідомости, схвилювалась, заворушилась і почала лихорадочно організувати полки, ходити з національними гимнами й прапорами, безконечно розбалакувати на „митюжках" і зборах про національні завдання каліченою змосковщеною мовою, але українським серцем?

Це тайна масової психології, що десятки літ спить і не чує ніяких лозунгів, а потім аж гульк! встає на ноги і ніби прострілена якоюсь однією думкою, електричністю єдиного настрію і почуття починає швидко метушитись біля одного несподіваного діла. Так заворушились широкі українські маси, коли вчули голос визволення, пісню про землю, волю, українську рідну зрозумілу пісню.

Перед революцією свідомої української інтелігенції було ніби мало, не вистачало для роботи, але погляньте, як починався процес націоналізації якогось українського повіту. Март місяць. Земські надзвичайні збори з участю селянства. До старих „гласних" додавалось нових „безгласних" по два від волости. На зборах хтось один випадково починав говорити по українському, поясняв що таке Україна і яких прав повинні домагатися українці. Це викликало ентузіязм.

Починають співати „заповіт" Шевченка. Електризуються.

Лунає скрізь українська мова. Потім вибори нової управи. Вибираються ті, що за „автономію", за „українську мову" і на чолі повітового народнього господарства—українці. Злобителі витріщають очі і не знають як це трапилось, але це—факт, „батенька мой!"

Так хвилею котиться українизація. Всякий інтелігентний дріб'язок починає метушитись, їздити, організувати збори, говорити хоч і не ясно, так гаряче про рідний край, про його неволю, про муки і визволення: по всій Україні пролетіла електрична течія, пронизала серця і запалила пожежу національної свідомости. Невідомо відкіль попливли хвилі українців з недоладньою мовою, але бажанням знати її й потяглись до книжки й газети. „Мартовські українці"—так продражнили їх на політичній вулиці, але вони утворили масовий національний рух. В догматизм, гуртківство, сектанство вибраної української інтелігенції вони внесли реалізм з життя, практичність і соковитість.

Військо наше захвилювалось. Знов таки з невідомих глибин життя виходили „микроби українства" й охоплювали сіру фронтову масу. Почалась стихійна українизація. Те саме почалось в масі народнього учительства, в кооперації, по вищих і середніх школах, скрізь! Свідомих українців давнішої генерації було може й небагато, але кожний з їх став осередком українизації, революційно-національними дріжчами, що всю живу людську масу перетворяли в свідомий національний организм.

На осінь вже було зроблено роботу: функція освідомлювання і організації була виконана.

Ви пам'ятаєте, як у балтійському і чорноморському флоті „самочинно" почалась українизація? Одного дня несподівано для всієї Росії на чорноморській ескадрі залопотів під вітром синьо-жовтий прапор і загреміло „Слава Україні", і Україна здобула собі армію й флот, а територія й народ були. Всі елементи державности зійшлися й не було ще тільки своєї верховної влади. Державно-будівнича думка мусить здобути собі логичне закінчення, система думання мусіла синтетично завершитись на III військовому з'їзді.

Так розбуркана народня-національна думка летіла вперед і шукала логичного закінчення своєї державної організаційної роботи, котру й зробила богатомилійонна маса селянства, робітництва, війська й міщанства.

Відбувався великий процес діяльного відродження української нації й державности, що вилився в могучий переможний крик: українська нація—суверенна! Боротьба за суверенитет—такий був зміст української революції в 1917 році.

Боротьба увінчалась перемогою всупереч усяким ворожим стремлінням. В цій роботі ніхто українцям не помагав. Самостійну Україну вони утворили сами!

В цьому процесі виявилась могуча робота української інтелігенції всіх генерацій: від українофилів до соціялистів, від давніх—до „мартовських" включно. Соціяльні низи дали величезний національний вибух, бо там був увесь запас нашої енергії й культури, то був акумулятор національнотворчих сил і таким він лишається й досі. Колонисти всяких національних меншостей, що з допомогою московського самодержавного багнета хотіли монопольно орудувати Вкраїною та репрезентувати її—були відсунуті в кут.

Українська інтелігенція—коли говорити про спеціяльну її роль—завоювала в революцію багато, добилась консолідації української національности, увінчавши свій здобуток реальною формою—державностю. Такі здобутки дарма не приходять. Значить в роботі було багато сил, витрачено величезну енергію за один рік на те, що в других народів робиться століттями і не дово, що сили впали. Змореність охопила українську демократичну інтелігенцію.

Треба багато, безумно багато працювати, щоб державність нашу національну наповнити діяльним змістом.

На трату сил є одна реакція—змореність, один засіб про неї—спочинок. Тепер національно-творчі сили народу та інтелігенції спочивають, щоб незабаром знову вибухнути полум'ям націон. творчости.

Хто оцінює негативні риси нашої революційно-національної інтелігенції й народу, той мусить спинити око й на позитивних. Те, що ми називаємо кризою—є зморенością, а визволимось від цього спочинком, для того, щоб позитивні риси виступили знову на переднє місце. Історія зуміє більш докладно оцінити всі моменти революції, всі її здобутки' але й ми в цей час мусимо робити огляд наших сил і становища, щоб знов з єднодушієм провадити нашу справу вперед.

І тоді й сліпі на Вкраїні українців...побачуть.

М. Сріблянський.

З газет та журналів.

В числі 51 газети „Вільне Слово", що виходить в м. Зальцведелі (Австрії), подаються відомости про „культурну працю" московського салдата підчас окупації Галичини. Газета пише:

„9 го червня у Львові відбулося перше за весь час війни засідання етнографичної комисії Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, й на ньому подано до відома не лише його членів, а й усього українського громадянства про такі шкоди, яких направити тепер зовсім неможливо.

Російські салдати, здобувши Львів, зайняли „Академичний Дім", в якім стояла шафа з матеріялами комисії, і знищили їх, порозкидавши, подерши та попаливши їх. Пропали всі збірки, які комисія збірала довгі літа і які в друку були би дали *на двадцять томів*. Особливу шкоду, якої не можна ніяк направити, понесла комисія через знищення великої збірки історичних пісень зі спадщини А. Драгоманова, яку вона дістала по довголітніх заходах від доньки покійного вченого п. Людмили Шишманової з Софії. Збірка містила записи з цілого XIX століття, починаючи від 1805 р. У Львові доповнив її голова Наукового Товариства піснями з инших збірок комисії й своїх власних. Де які пісні мали по 50 і більше варіянтів, записаних на всім українськім етнографичнім просторі, через що давали нагоду до широкого літературного освітлення й усталення найкращих та найповнійших текстів. Збірка була уложена хронологично.

Перший відділ містив пісні від найдавніших часів до кінця XIV ст., другий XV ст., третій XVI ст., четвертий XVII ст., пятий XVIII ст. Збірка була на половину готова до друку; треба було ще перевести редакційну роботу з варіянтами та написати історичні коментарі.

Побіч цієї великої збірки пропав ще цілий ряд поменших, між ними записи М. Дикарева, П. Тарасевського, В. Степаненка, Ф. Колесси, Ів. Ляторовського, П. Білинського, В. Навроцького, М. Царя, В. Равлюка, Ів. Рожки й багатьох инших.

І це все робилося пензенськими Ваньками та рязанськими Проклами при мовчазній згоді московського офицерства. Так і видно „рідних братів!"

Західній фронт.

Німецьке офиціяльне повідомлення від 23-го серпня 1918 р.

Група кронпринця Рупрехта і генерал-полковника фон-Бена.

Ми відбили частинні наступи противника на північний захід від Bailleul і по обох боках Lys. В протинаступі взяли ми полонених.

Наступ, який 21 серпня повів англієць на північ від Анкер, продовжувано з цілою силою і розширено його на північ від Альберт на участку від Альберт до Соми. Спроба противника перервати тут обнятий наступом фронт неудалась вже при першім його розвиненню. Ворог поніс важкі втрати.

На полі битви на північний захід від Вараите, в очікуванні ворожого наступу, повели наступ пруські дивізії з саксонськими і баварськими полками між Моенвіль і Міраумонд. Вони вдарили всюди на маючийся розвинути ворожий наступ і на сильні резерви противника та відкинули його місцями на дві верстви взад. В цей спосіб розбито англійські наступи, приготовані рано. Під час дня переходив ворог до наступу більше разів і головно з місцевости коло Піезо-Баумот-Гамель. Сильні наступи ворога, поведені від сторони Альберт знищили ми нашим огнем.

Між Альберт і Сомою повів ворог під охороною сильного вогню наступ і перейшов через дорогу Альберт-Брайе в східнім напрямку. Однак сильним протинаступом гесенських військ разом з пруськими і віртенберськими региментами відбили ми ворога назад через цю дорогу аж до його виходових позицій. Гармати, які виїхали на одверте місце, розбили ворожих панцирних автомобилів. На північ від Брайе повела наступ кавалерія ворога,—яку ми майже до ночи вибили. Частинні борби тривали на полі битви аж до самої ночи.

Між Сомою і Оазою—загально спокійний день. Сильні вогневі бої на південь від Соми затихали в передобідній порі. На південь від Аври тільки частинно могли розвинутись під нашим вогнем французькі наступи коло Frecniers, які ми однак в'дбили. Піхотні борби коло Diville.

Між Оазою і Айсною відвели ми, взлуці з пересуненням наших ліній дня 20 го серпня ц. р. по-за Оазу, наші війська в ночі з 21 на 22 ц. м. поза Айсте без перешкід з боку ворога. Наші компанії, які знаходились ще на західнім березі Айсте, ухилились від сильних наступів ворога між Manicamp і Pont st. Mard поза цей участок. Частинні наступи ворога між Ayette і Aisne відбили ми нашим огнем і протинаступом.

Група німецького кронпринця.

Між Baroches і Fismes відтиснули ми місцевими наступами американські лінії постів взад, і відбили ворожі протинаступи.

Французьке офиціяльне повідомлення від 22 серпня 1918 року.

В продовж дня французькі війська продовжували наступ на всім бойовім фронті. Межи Матц і Уазою вони підійшли до річки Ла-Дівет на фронті від її устя до Еврикур. На схід від Уази французи пересунули свої лінії до країн Кьерсі. Межи Елет і Ен вони заволоділи Сен-Обен, Селанс, Баньє, Еваньї, Бьєксі, Борезі і Помьє. Германцями залишено значну кількість військового матеріалу межи Ен і Уазою. Французами захоплено з 20-го серпня більш 200 гармат.

ТЕЛЕГРАМИ.

Новий завод.

ОЛЕКСАНДРІВСЬК, 22-VIII. Помітно великий попит на сільсько-господарські машини й знаряддя виробу місцевих заводів. В зв'язку з цим закладається акційне товариство для збудовання при станції Софієвці величезного заводу, разрахованого на п'ять тисяч робітників. (УТА).

Розстріл священника.

ХАРКІВ, 22-VIII. З Тули сповіщають про розстріл по присуду трибуналу священника Нижньої Ольховатки Задонського, якого обвинувачували за агитацію в проповідях проти совітської власти. (УТА)

Пароплав під червоним прапором.

ОДЕСА, 23-VIII. Портова администрація одержала звістку, що в Одесу пливе під червоним прапором з Новоросійська совітський корабел „Елена". Гадають, що на „Елени" пливе в Одесу делегація для встановлення морської торговлі між Україною й Новоросійськом, або делегація матросів торговельного флоту для переговорів про повернення до Одеси кораблів, які залишились під владою большовиків. (УТА)

Заклик прокурора.

ОДЕСА, 28-VIII. Прокурор Одеської судової палати Яковлів звернувся через газети з закликом до людности й просить сповіщати прокурорському доглядові про спекуляцію чи спекулянтів, додаючи до заяв адреси спекулянтів, а також і свої адреси. Органи администраційно—судової влади прикладуть усіх сил, щоб найти й покарати винуватих. — закінчується заклик. (УТА)

«Одеські Новості» з приводу заяви прем'єра.

(Від власного кореспондента).

ОДЕСА, 23/VIII. „Одесскія Новости" в передовиці визнають важливість тем, які зачепив у своїх розмовах у Берліні прем'єр українського правительства Лизогуб. Загальний тон заяви прем'єра газета вважає оптимистичним, котрий сувора дійсність ще мусить виправити. Газета вважає, що властиво в питанні українсько-московських мирних переговорів оптимизм голови уряду розходиться з дійсним становищем. Українську і большовицьку делегації об'єднує дуже небагато, а розділяє ціла низка основних питань про державні межі та поділ державних боргів Росії. Думка, що висловив прем'єр про можливість українсько-московської єдности на основі Переяславської умови 1654-го року, не відповідає настрою українських політичних партій, які завзято обстоюють самостійність і одкидають усяку думку єднання з Московщиною.

Вісти з Румунії.

ОДЕСА, 22-VIII. З Яс газета „Луміна" повідомляє, що крім директора департамента румунської поліції Панаітеску, арештовано також колишнього начальника Бухарештського слідчого відділу Рафаіла, котрого обвинувачують в присвоєнні грошей, які в 1916 році одбирались у підданців осередніх держав, коли їх арештовували.

Румунське правительство розпочало перегляд процесів, на котрих виносились заочні смертні вироки. Більшість процесів виникало по обвинуваченню в шпигунстві й зраді. Частину засуджених по перегляді оправдано.

З Яс повідомляють, що недалеко міста Васлуї на великому румунському складі амуниції стався вибух. Варта полягла на місці. В місті попсовано багато будинків. Є покалічені і вбиті.

Новоутворена рада санитарних організацій увійшла в тісний контакт з австро-угорським командуванням з метою планомірної боротьби з холерною пошестю Постановлено для ізоляції слабих на холеру завести окремий шпиталь. (УТА).

Вісти з півдня.

РОСТОВ-ДІН, 22-VIII. Зроблено озброєний напад на контору завода Аксай. Заграбивши понад півмілійона карб., злочинці втікли.

Донський отаман дозволив відновити видання органу меншовиків „Рабочее Слово", що закрито було цими днями.

Ті, що приїхали з Закавказзя, спростовують звістку про захоплення Баку турками. Повідомляють, що командуючий військом бакинського району військовий старшина Бічерахов заарештував большовицького комісара Шаумяна й инших, має всю владу. Турків, що наступали на Баку, розбито. Одержано відомости, що офиціяльно не підтвержуються, ніби козаки штурмом взяли Царицин.

Розвиваючи успішний наступ, добровольці з боєм захопили південний захід в Катеринодару напрямку роздорожної станції Кримська, Афинську, Сіверську, станицю Іванівську, захопили три гармати, багато самострілів, панцерний поїзд, коло трьохсот вагонів. В районі станиці Уманської добровольці захопили большовицький аероплан. На сході Катеринодару й напрямку на Майкоп добровольці захопили станції Бакинську, Пензенську, Саратівську. В районі Ставрополя одбито большовицький наступ. В Катеринодарі відбувся при численному зборові народу урочистий похорон полеглих добровольців. Корнілова поховано в ограді собору. Прибув колишній верховний головнокомандуючий Олексієв.

Надійшли відомости, що німецьке й турецьке військо захопили Новоросійськ. В місті цілковитий спокій. В порту стоять турецькі миноносці. (УТА).

Дон і Україна.

НОВОЧЕРКАСЬК, 22-VIII. Цими днями до Київа виїздить управляючий відділом промисловости Лебедев, помішник управляючого финансів Калашников, управляющий Державним банком Гульбин для підпису торговельної умови з Україною. (УТА).

Призив бесарабців.

КИШИНІВ, 23-VIII. Румунський уряд призиває до війська черговий рік румунських підданців, що жиють на території Бесарабії. Через брак в румунському військові кадрових офицерів—запрошено колишніх офицерів російського війська, — молдаванів, вступати до румунського війська, склавши попереду іспит по румунській мові! (УТА)

Українські парламентарії з приводу заяви прем'єра.

(Від власного кореспондента).

ВІДЕНЬ, 21/VIII. „Рейхспост" подає, що, згідно повідомленню українського „Прес-бюро", серед віденських українських парламентарів страшенне незадоволення з приводу того, що Міністер-президент України „похвалився" заговорив про можливість прилучення України до Московщини. Переяславський трактат довів до упадку української державности та значного ослаблення національної свідомости. Кожен свідомий українець по цей і той бік кордону мусить, розуміючи велику небезпеку з боку Московщини, найрішучіше відкинути сяке прилучення України до неї.

Африканські народи.

БЕРЛІН 19-VIII. З Берна повідомляють, що конференція національних партій чотирьох провинцій південної Африки приняла резолюцію, в якій підкреслює бажання всього народу стати незалежним. Конференція довідалась про мету війни, яку об'явили держави згоди і з'єднані держави в особі Лойд Джоржа й Вильсона. Конференція приєднується до шляхетних постанів, проголошених в цих заявах, жадає поширення цих принципів на південну Африку, тому доручає провідникам своїх національних партій поробити заходи до забезпечення з народом південної Африки, пристосування проголошених американськими й англійськими политичними діячами принципів права справедливости. (УТА).

Наказ султана.

КОСТЯНТИНОПОЛЬ, 18-VIII. Офиціяльні газети друкують текст наказу султана до людности трьох нових прилучених Кавказьких округ — Карсу, Ардагану, Батуму, котрі через московсько-турецьку війну в 1877-78 роках зробились московськими областями, яких забрано замісць контрабуції. В султанському наказові підкреслюється, що кал'фат ніколи не припиняв духовної опіки та не лишав людности цього краю в нещасній і сумній долі. З почуттям задоволення зазначує наслідки плебисциту, зробленого за згодою союзників і Московщини, об'являє, що готовий піти на зустріч бажанню людности, яке виявлене плебисцитом. (УТА).

З залізничого життя.

Правобережжя.

Становище задовольняюче.

Що робиться коло Новоселиці й Могильова невідомо—вісток не одержано.

Лівобережжя.

Загальне становище кепське. Запас змазки малий, більш як на 2—3 дні не хватить, головним чином по 3 Конотопським відділу нехвата порожніх вагонів.

По 4 Київському відділу кепське становище з паровиками. По Київу нехвата паровичних бригад і змазки; в Полтаві недостача налагоджених паровиків. З цього приводу збільшились лишки навантажених вагонів по ст. Полтава сорт., в Лубнах і Гребінці.

В Яготині є покинутий состав (зіпсувався паровик).

На Київі II катастрофа з валкою, з приводу чого валки ходили тільки по одній колії.

Полісьска.

Становище задовольняюче, окрім Ромен, де мається на Слобідську 161 навантажен. вагонів і Бахмачі 223 Слобідська недає паровиків.

Особистих випадків не було.

Подільська.

Становище досить добре, окрім водопостачання, котре закрито в Коростені, Єльську, Овручі й Новограді за браком чистої нафти.

Житомирська.

Становище нормальне.

Бес рабська.

Відомостів не одержано.

Запоріжська.

Становище без змін. Рух провадиться в залежності від змазки й кількости налагоджених паровиків, але в цьому почувається великі труднощі, позаяк паровозів і змазки нехватає.

Слобідська.

Становище нормальне; по роспорядженню германської влади з Харкова відправлено 50 ваг. біженців—1300 душ.

На північно-Донецькій, Токмакській й Білгород-Сумській заліницях становище й рух нормальний.

Рух валок в Київському вузлі нормальний.

Від министерства шляхів.

По всім інституціям министерства шляхів вчора розіслано обіжника такого змісту:

„Всім начальникам державних та приватніх залізниць. Копія головним комисарам.

До мого відома дійшло, що по залізницях Української Держави їздять пасажири по билетам платним та службовим, котрі видані їм на станціях залізниць Московщини.

Через те, що мирні відносини проміж Україною та Московщиною ще не налагоджені, лічу таке явище недопустимим і пропоную лічити такі билети недійсними. Министр шляхів *Бутенко*".

Академичний відділ.

Український академично адміністративний інститут.

Дорого заплатила Вкраїна за те, що під час відродження та будування держави в значній мірі бракувало їй досвідчених робітників з певною національною вихованостю, з повним розумінням всієї ваги й відповідальности за свою працю в епоху відродження старих і утворення нових форм народнього життя.

Не кажучи вже про те, що середні й вищі школи на Вкраїні далеко не відповідали з боку всього свого укладу розвиткові в масах української інтелігенції розуміння й почуття своєї національної й державної справи, всі ті школи були збудовані на невідповідних підвалинах і не давали своїм вихованцям того міцного грунту з боку наукового знання, котрий дав би змогу скінчившим ті школи стати до справжньої практичної роботи.

Таке явище не можна вважати нормальним, воно повинно бути виправленим, і в цьому головне завдання наших молодих українських вищих шкіл.

Ці школи повинні дати українській молоді ту наукову й фахову зброю в руки, з котрою вона могла б сміло й уперто боронить своє національно державне діло.

Позаяк життя нашого часу висунуло вперед усього економичний елемент, то нова школа набуває значіння й характер наукового економично-административного центра, до котрого притягнеться та частина української інтелігенції, яка почуває в собі доволі сили й нахилу до административної державно-громадської праці. В цьому науковому апараті повинна статися остаточна формація громадських сил і остаточне розпреділення їх по фаху й нахилу до праці. Відповідно цьому школа має повне право на назву економично-административного інституту.

Беручи на увагу велике державне значіння такої надвищої школи, її необхідність і негайність, беручи на увагу те, що сама держава в цей час не має змоги взятися за организацію цієї справи, а видати в руки випадкових і користолюбивих приватніх підприємців вона не може, розуміючи всю необхідність поставить таку школу на відповідний науковий грунт і рівень,—українське товариство економистів, яко наукова организація, маючи своєю метою піднесення добробуту українського народу, визнає завдання цієї школи відповідаючими й входячими в сферу його економичної діяльности, бере на себе ініціятиву утворення її під назвою економично-административного інституту; разом з цим воно приймає на себе відповідальність за доцільність і науковий рівень її як перед українським громадянством, так і перед державою.

Вимоги життя примушують поділить школу на відділи, а саме: 1 міжнародньої політики, 2 економики й статистики, 3—финансовий і 4—административний.

Перший з них—відділ міжнародньої політики—має на меті приготувати представників економичних і політичних інтересів Української держави за кордоном; відповідно цьому збудовано й програм його. Брак людей освічених, готових фахово взятися за урядову й наукову працю по ріжних установах, висунули потребу в відділі економики й статистики; він має направить административний апарат центральних установ і органів самоврядування.

Галузь финансів потрібує фаховців і науково-підготованих людей в двох напрямках—в области кредитових операцій і бюджетної справи. Тому цей відділ набірає зараз найбільшої ваги й уваги що до своєї конструкції й виконання. Все це прийнято товариством економистів на увагу при складанні проґраму відділа.

Четвертий відділ—административний—має обслуговувати уряд і громадянство людьми, призвичаєнними до роспорядчої праці в звичайному розумінні цього слова. Брак людей освічених і фахових в цій справі відбивається на державній і громадській роботі як найтяжче.

Висловлюючись же взагалі, відділи інституту поділяються на 2 частини: внутрішньої й зовнішньої політики, при чому перший з них має свій підрозділ на чисто административний, финансовий і економики й статистики. Грунт кожного з відділів складають відповідні його природі науки.

Практичні роботи повинні зайнять значну долю в курсі навчання, позаяк вони дають досвід в справі й призвичаюють до наступної праці.

В такому випадку серьозність завдань школи й вилика відвічальність абитурієнтів її потрібують великого цензу що до вступу до неї. І цей ценз дає лише вища освіта на правничому або економичному факультетах відповідних шкіл.

Спеціяльні завдання школи, особливий склад її учнів та велика відвічальність за неї перед державою й громадянством, вимагають від наукової организації українського товариства економистів—відповідної праці.

Административно-господарська частина інституту цілком належать до комитету інституту й його виконавчого органу управи. Науковою частиною відає рада лекторів. Але позаяк школа лічиться частиною наукового товариства, то залишаючися взагалі автономною відносно самого товариства, вона повинна бути в тісному звязку з життям і напрямом діяльности самого українського товариства економистів, якому українське громадянство має право доручити й довірити справу такої величезної державно громадської вартости.

Сподіваємося, що комисія по вищих школах під проводом академика В. І. Вернадського не затримає затвердження переданого на її авторитетне заключення статуту „українського економично-административного інституту", а министерство народньої освіти дасть змогу новому осередкові рідної культури розпочати в найближчому часі свою культурно державну працю на користь і щастя всієї України.

З діяльности державної народньої драматичної школи.

Школа заснована генеральним секретаріатом Центральної Ради в осени минулого року, переходила всі бурі нашого политичного життя, які оставляли на ній свої сліди. З 32 учнів, які поступили в школу з початку року, осталося до кінця курсу всього 4 душі; найбільш відбилася інвазія большовицька—вона не тільки припинила правильне навчання, але й розігнала учнів.

Від повороту в Київ українського правительства почалася краща ера,—записалося в школу до 50 учнів не лише робітницького класу, але переважно людей з середньою освітою. Це дало товчок перетворить назву школи з „Робітничої" на „Народню". Але все-ж таки доля школи оставалася довгий час невирішена, що не могло не відбитися на її розвою. Доперва в останньому місяці министерство освіти визнало школу державною і затвердило відповідний законопроект.

Навчання в школі відбувалося правильно в кожній день по таких предметах: 1) Теорія дикції і декламації (лектор д. Стадник); 2) Практичні вправи дикції та декламації д. Коваленко; 3) Мелодрама й пластика—д. Деревянко; 4) Народні танки—д. Верховинець; 5) Нотня грамота і співи—д. Давидовський, а опріч того, лекції загально освітні: 1) Українська мова—д. Зерова; 2) Історія украін. литератури—д. Зеров.

В неділю 18 го цього місяця відбувся іспит учнів 1-го класу, на іспиті були присутні: голова театральної ради д. Антонович і член театрального відділу головного управління по справах мистецтва та національної культури д-ка О. Коннор-Вілінська.

На другий курс, який почнеться в половині вересня, перейшли 21 учень.

Де-яким учням, які не мали змоги держати іспит, дозволено держать перед початком другого курсу. Про час зголушування нових учнів буде об'явлено в газетах пізніше.

Промисловий відділ.

Управи банків.

Багато петербурзьких і московських банків після того, як вони перенесли головну свою діяльність на Вкраїну, опинились на перших порах у скрутному становищі з огляду на відсутність центральних керовничих органів. Ради й управи (правлення) банків лишились у Москві та в Петербурзі, де й існують лишень номинально, через те, що всяка діяльність приватніх банків припинена й ранійш самостійні банки стали тепер тільки відділами центрального банку—так званого Народнього банку Московської федеративної республики.

Зневірившись в скорому упадкові большовизму, банкові діячі попереїзжали на Вкраїну, й в Київі зібралось дуже багато відомих финансистів—членів управ і рад ріжних московських банків.

Через те ж, що багато банків мають свої відділи в великих осередках України, було постановлено об'єднати всі відділи кожного банку в одно ціле й для керування діяльністю цих відділів скласти управи (управлення) банків до складу котрих увійшли б керовничі відділами й ті члени управ банків, які пробувають на Вкраїні.

Поки що управи банків не є юридичними особами й працюють не самостійно, а од імени відповідного відділу банка, але министерство финансів та кредитова канцелярія визнають ці организації оскільки в склад їх входять повновласні члени управ банків, национализованих в Московщині, але незачепаних на Вкраїні.

На біржі.

Розвиток биржевої діяльности на Вкраїні гальмується головним чином відсутністю паперів, котрі залишились у Московщині в сейфах банків та в приватніх осіб.

Попит на дивиденді коштовности в Київі дуже великий. Товар виривають з рук.

Кожна партія паперів, яка тут же й є має дуже вигідне розміщення.

Але вся біда в тому, що такого готового, на місті, товару дуже мало.

Сміливіші, яким пощастило перевезти на Вкраїну свої папери, наживають великі гроші, хоч в останні часи під впливом биржового ажіотажу на Вкраїні й в Москві ціни на багато де-які папери підскочили настільки, що ріжниця між цінами в Київі й в Москві стала дуже невелика.

ХРОНИКА.

Постанова.

Ухвалена радою министрів і затверджена 10-го серпня 1918 року паном гетьманом постанова про представлення в місячний строк в митні установи Української держави закордонних чужоземних товарів, які не були вчасно оплачені митом:

1) Всім особам і інституціям, які мають торговельну професію та торговельне посередництво і в яких перебувають де-які закордонні чужоземні товари, вчасно не оплачені митом, пропонується на протязі місяця з дня оголошення цієї постанови в „Державному Вістникові" представити ці товари до одної з митниць Української держави для догляду, оплати митом, а в належних випадках, для таврування. Після цього зазначені товари, по постановах митниць, будуть повернуті власникам товару без перешкод, незалежно від виданих по військових обставинах постанов про заборону привозу, та вивозу деяких товарів для внутрішнього споживання.

2) По скінченню вищезазначеного (п. 1) строку до чужоземних товарів, не оплачених митом, які знайдено буде в межах Української держави, будуть пристосовані в повній мірі всі карні постанови устава митного (т. VI, Св. Зак. вид. 1910 р.) про пачкарство.

3) З дня оголошення в „Державному Вістникові" цієї постанови торговля не оплаченими митом чужоземними товарами безумовно забороняється, і до всіх випадків продажу цих товарів будуть пристосовані постанови про пачкарство. (Св. Зак. т. VI вид. 1910 р. уст. митн. арт. 1045 і слід.).

Засідання комитету.

Вчора, під проводом ясновельможного пана гетьмана, відбулося засідання комитету допомоги потерпівшим від вибуху 6-го червня. Бюро комитету з особистого бажання пана гетьмана перенесло своє чергове засідання в гетьманський палац для заслухання докладу товариша министра шляхів Чубинського. На засіданні, крім членів бюро, брали участь представники: министерства внутрішніх справ, министерства шляхів, штабу гетьмана й звіринецького комитета. Обговорювалося питання про те, як забезпечити звіринчан теплими помешканнями на зіму. Виявилось, що найкращим місцем являється колишній саперний лагер. На переведення там ремонту потрібно буде велику суму, на рахунок якої гетьманський комитет одпустив 200 тисяч карб. (УТА)

Гральні карти.

Згідно закону, затвердженому п. гетьманом, право виробу та продажу карт для гри в Українській державі належить виключно державній владі.

Загальне керування справами що до гральних карт на території України належить министерству финансів.

Завідування цими справами на місцях накладається на финансові палати, а догляд за виконанням закону—на акцизних урядовців.

Карти російського виробу, які зараз маються в клубах, торгових закладах, повинно бути обандеролювано і продано в час, який буде установлено министерством финансів, після чого продаж карт не державного виробу забороняється.

Спростовання.

Министр-президент Лизогуб в розмові по прямому дротові з министром закордонних справ Дорошенком просив оголосити од його імени в часописах, що інтерв'ю з ним співробітника Berl. Tagabl. від 19 с. серпня передано останнім зовсім неточно: министр-президент, говорячи про відносини України до Росії, увесь час мав на увазі тільки минулі часи, що ж до будучности, то він твердо й рішуче підкреслив самостійність і непідлеглість України. Одночасно з цим министр-президент подає фактичне спростовання до Berl. Tagebl. і до инших Берлинських часописей. (УТА).

Роспорядження департамента неокладних зборів.

Департамент неокладних зборів видав таке роспорядження: „В останній час помічається, що кооперативи, домові комитети та приватні торговці, разом з одпуском населенню цукру по картках та казенних цінах, торгують і вільним цукром без карток, але по значно повишеним цінам. Таку діяльність торговців цукром варто признати незаконною, позаяк при випуску цукру на вільний продаж, дозволений заводчикам, щоб вони придбали грошові знаки, казна взяла на себе видаток в розмірі 5 карб. з кожного пуда для оплати торговцям вартости провозу й инших накладених видатків,—через це торговці обов'язані отпускать цукор покупцям по цінам не вище монопольних під погрозою законної відповідальности".

Пропозиція министерству финансів.

Цими днями т-во „Вернигора" зробило пропозицію министерству финансів про вироблення залізних грошей в 20, 30, 40, 50 і 60 шагів на зразок тих, які зараз існують у всіх европейських державах. Мотивує свою пропозицію т-во тим, що папірові гроші швидко робляться брудними й псуються, од чого несуть втрату всі громадяне Української держави. Коли б министерство поставилось до цієї пропозиції позитивно, т-во „Вернигора" береться дать докладні обрахунки в цій справі і виконати замовлення в найближчому часі.

Перегляд „Стану про земельний устрій".

21 серпня в министерстві земельних справ відбулося друге засідання комисії по перегляду „Стану про земельний устрій" під головуванням д. Зноско-Боровського. На цьому засіданню були докладно розглянуті перші девять статтів „Положення о землеустройствѣ", які мають в собі головні кардинальні дані по напрямку означенної справи. При чому 4 і 9 ст.ст. визнані підлежними зовсім до виключення. В другі ж статті внесені зміни й доповнення, які торкаються головним чином, росповсюдження закона і процеса про земельний устрій на всі без винятку землі, хоча би в кожному окремому випадкові комисії прийшлось мати діло тільки з одними приватніми володіннями.

Як відомо, по „Положенію по землеустройству" 29 травня 1911 року праця по земельному устрію на приватні володіння може бути росповсюджена лише постільки, поскільки це має зв'язок з улаштованням селянських земель.

Найбільші суперечки викликало питання про притягнення до розверстки без згоди власників осельних земель (п. 1 ст. 7 „Положення"); питання це після довгого обговорення було розв'язано в негативному розумінні, і ст. 7 залишилась без зміни.

Зміною редакції ст. 2 „Положення" пристосування його росповсюджено на всі без винятку землі, які знаходяться „поза міськими містечковими оселями", цим самим допускається розверстка угодій, які належать і входять в межі міст і містечок, аби вони не були роспланованi чи забудовані.

Слідуюче засідання призначено на 30 серпня з тим, аби до цього засідання як діловодство цієї комисії, так і окремі її члени, мали розробити і представити в комисію свої погляди, які торкаються можливих змін ст.ст. 10—22 „Положення", і таким чином слідуючим засіданням буде розглянута перша і найголовніша частина „Положення".

Насіння з Криму.

Министерство земельних справ в зв'язку з одержаними відомостями, що в Криму великий врожай фруктів, надсилає туди людей для купівлі фруктового насіння, щоб допомогти ріжним приватнім торговельним питомникам.

Інструкції по пристосованню закона 15 липня.

У відділі земельного устрію провадиться підготовка додаткових інструкцій: 1) по пристосованню закона 15 липня (о земельних комисіях) і 2) о порядку видаткування кредитів і відчитности. Інструкції ці гадається сформити і видати, яко окремі циркуляри.

Лісо-ентомологична станція.

У Київі має заснуватись лісо-ентомологична станція. Поки провадиться организаційна робота. Мета цієї станції—допомагать приватнім особам в справі охорони лісів від шкідників.

Приїзд финського посольства.

22 серпня до Київа прибуло финське посольство на чолі з доктором Германом Гумерсом.

Посольство зустрів старший урядовець особливих доручень при министри закордонних справ Кальм-Кулаковський, який привітав посольство від імени министра й министерства.

Апартаменти для посла й чинів посольства призначено в гостиниці „Гладинюка".

Реквизиція клубів.

Київський містоначальник клопочеться перед министром внутрішніх справ про реквизицію всіх лотошних клубів.

Це викликано тим, що через кватирну скруту в м. Київі для забезпечення помешканнями державних установ та урядовців військового відомства приходиться реквизувати приватні кватири, що робить безвихідним становище виселеного. Між тим, в місті є клуби, котрі служать способом збогачення небогатих осіб, а з другого боку, служать пристановищами для обіграння горожан; вони цілком можуть заспокоїти потребу в помешканнях.

Київський містоначальник просить лишити тільки клуби: Українській, Дворянській і Купецькій.

Засідання ліги миру.

Вчора за почином одеської делегації ліги миру в складі Лемеш Лемешинського, інженера Дробінського, директора гимназії Каменського, відбулося спільне з управою Київської ліги миру засідання під головуванням товариша министра закордонних справ Ейхельмана в справі зроблення заходів для приближення менту всесвітнього миру. Через два тижні постановлено скликати в Київі Всеукраїнську конференцію ліг мира. Після цього вибрана конференцією делегація мала б виїхати до Берна в Швейцарію, щоб поробити заходи центральному бюро ліг мира для скликання сьомого чергового всесвітнього мирового конгресу.

Особлива комисія.

При Київському містоначальникові під головуванням помішника містоначальника п. Крівцова утворюється особлива комисія для розгляду претензій за збитки, які були зроблені большовиками під час їхнього перебування в Київі.

До містоначальства надходили й тепер надходять скарги. Всі вони будуть розібрані. До комисії увійшли й заступники міста земства.

До ревизії міської управи.

На вчорашньому засіданні присутствія міської управи обговорювалось питання про продовження правительственної ревизії, маючи на увазі, що місяшний строк, який дано ревизійній комисії, пройшов.

Присутствіє управи вирішило просити юридичний відділ управи відповісти на такі питання: 1) чи законні вимоги ревизуючих осіб після скінчення місяшного строку? 2) чи повинна управа, чи має право виконувати вимоги ревизуючих осіб після скінчення місяшного строку ревизії.

Справа з електричним підприємством.

Як повідомлялось, м-во торгу й промисловости запропонувало міському самоуправлінню вжити заходів для вирішення питання про передачу електричного підприємства його власникам.

Київський міський голова повідомив м-ра торгу й промисловости, що урегулювання взаємовідносин між містом і бувш. електричним о-м є питанням надзвичайно складним як в юридичному, так і господарському, відношенню і потріує для свого вирішення багато часу.

Т-во „Оселя".

Київський окружний суд, 22 серпня ц. р., ухвалив: „Київський будівельний кооператив „Оселя" внести під ч. 403 у реестр кооперативних т-в". Таким чином т-во набуло права юридичної особи і з допомогою банків приступає до купівлі будинків та садиб в м. Київі та його околицях. Окрім що-дня прибуваючих членів, до т-ва вступив членом „Центральний український кооперативний комітет". Т-во „Оселя" має своїм завданням забезпечити своїх членів помешканнями, для чого по околицях Київа мається на увазі будувати зручні й дешеві будинки з невеличкими садибами при них, а в м. Київі будинки для членів, яких обставини вимагають жити ближче до центру міста. Для вступу в т-во необхідно подати заяву з рекомендацією двох членів і внести вступну платню 100 карб., пай 1000 карб. може бути внесений або зразу, або в ростроч ку по 100 карб. в місяць, але чергу на помешкання член дістає по внеску повної тисячи карб. Коли член займає помешкання, то платить одну десяту вартости його, а решту протягом 30 років. Кожен член в товаристві відповідає сумою в десять раз більшою проти паю. Переступити заняте помешкання член може тільки членові т-ва *за згодою правління.*

Шахраї.

Власник банкирської контори в Київі М. Клейн заявив начальникові слідчого відділу про таку справу.

Днів десять тому назад до нього в контору прийшли якісь молоді хлопці, один назвав себе відпоручником П.-З. кооперативного комітету Ніколаєнком, а другий його помощником Смоленським. Вони показали відповідні посвідчення й заявили, що мають право купити із складів інтендантства ріжні річі, як от цукор, чай, каву, ремінь і инш. на 72,360 карб. Порадили Клейнові купити цей товар. Клейн згодився й вони разом пішли до інтендантства, де він, як казали „продавці", мав заплатити гроші й взяти ордера. Коло входу в управу інтендантства Клейн дав Ніколаєнкові 72.360 карб. і вони пішли в середину, а він сам став чекати на дворі. Через де-який час Ніколаєнко вернувся й дав Клейнові ордери на одержання товарів з Дарницького складу.

На другий день Клейн поїхав до Дарницького складу, але там йому сказали, що ордери фальшиві й ще чуть його не заарештували.

На другий день така ж сама заява прийшла од великого закладу „Робицѣ и Островскій" на Подолі. Тут тоже ці „молодці" як раз так само продали товару на 72.000 карб. і зникли.

Розслідувати цю справу було доручено вик. об. помішника начальника п. Вальтрові, котрий найшов, що ці шахраї проживали в гест. „Сан-Ремо", але виїхали до Одеси. Одначе, Вальтер знав, що шахраї сяк чи так, а повинні вернутись в Київ, став примічати в ресторані „Паяр" і помітив там двох невідомих в формах інженірів. Перевірив документи. Молоді хлопці назвались інженерами М. Гершенюком і Феофілактом Вітвіцьким. Одначе він не повірив, що це справжні документи, й попросив їх до слідчого відділу.

Тут скоро розізнали, що вони професіональні жулики. Молоді хлопці були показані Клейнові й він в Гершенюкові впізнав „інженіра" Ніколаєнко. Останній признався й заявив, що разом з ним в шахрайстві брав участь професіональний залізничний злодій Ковальчук.

Того вечора в гост. „Прага" затримали „інженіра" Железнова, в якому пізнали Ковальчука. Останній признався в шахрайстві й заявив: „так, я продавав дурням повітря". Після цього в помешканню Гершенюка й Ковальчука зробили трус і там найшли чисті бланки, штемпелі й инші приладдя для фабрикації фальшивих документів. Тут же найшли вже заготовані „документи", щоб одержати з Міжнародного банку 1.500.000 карбованців.

Далі виявилось, що шахраї так само одержали гроші в Одесі 95.000 карб. і Харькові 75.000 карб.

Потім на слідстві виявилось, що фальшиві пашпорти й документи їм робили Ів. Розанов і Нат. Мушинська, в котрих найшли штемпеля й бланки. Їх теж арештовано.

Ця „мила" компанія притягнена до відповідальности.

СПРАВОЧНИЙ ВІДДІЛ.

— **Український клуб у Київі.** (Пушкинська 1). В суботу, 24 серпня ц. р., чергова вечірка—танці та кинематографичні вистави.

Члени мусять мати при собі членські картки. Гості входять по писаній рекомендації членів клубу та зазначенням № його членського квитка. На вечірку члени та гості входять у відповіднім вечірці вбранні.

Початок о 9 год. вечора. Запис в конторі клубу з 10 год. ранку до 12 год. вечора.

— **Безплатний концерт.** У неділю 25-го серпня о 3 г. дня в Дехтярівці (Лук'янівка, Дехтярівська 9) в садку дитячого приюту місцевою „Просвітою" улаштовується народній безплатний концерт Першого Українського Національного Хору під керовництвом композитора К. Г. Стеценка.

— **Заклик т-ва „Просвіта" на Шулявці.** Батьки й матері! посилайте своїх дітей до рідної школи.

Українська гимназія товариства „Просвіта" на Шулявці розпочне навчання в новому помешканні на розі Другої Дачної линії і Полевої вулиць д. № 105. Плата за навчання 40 карб. на рік.

Діти приймаються в молодшій підготовчій клас неграмотні. В старшій підготовчій клас, в першій та другій класи діти приймаються по екзамену. Екзамени призначенні на 29, 30 і 31 серпня (августа) 1918 року, після двох годин дня.

Заяви та документи приймаються що-дня від 5 до 8 годин вечора:

1) в городській школі коло Шулявської церкви і

2) в новому помешканні на розі Полевої та Другої Дачної вулиць.

— **Київська 3-я вища початкова хлоп'яча школа** з початку біжучого шкільного року перетворена *в мішану з обов'язковим навчанням українською мовою в 1 класі.*

Прийом прохань на вступ у 1 класу від хлопців та дівчат в помешканню інспектора школи (В.-Васильківська 59, п. 3).

Вступні іспити 26 серпня о 10 годині ранку будуть провадитись по Фундуклїївській вулиці, помешкання № 31.

ТЕАТР І МУЗИКА.

«Молодий театр».

Не в одного з нас боліла душа, дивлячись на ті гопаки, горілку, на той бруд, яким так славився „малоросійський" театр. Що цей театр не тільки не задовольняв нас, не давав нам духовної страви, а, навпаки, ображав наше національне почуття, про це зайве і говорити. Тому давно вже краща частина українських артистів намагалась визволити наш театр від цього „малоросійского" бруду. Тут виявилось дві течії серед українських артистів. Одні, додержуючись старих тенденцій, не хотіли виходити з рамок побутивизму й етнографизму, другі, не обмежуючи себе, бажали йти широким европейським шляхом. Цей останній шлях вибрав собі „Молодий театр", утворений поступовою групою артистів торішнею весною в історичні дні відродження Вкраїни. Завданням своїм він поставив дати українському громадянству справжній театр, який міг бути проводирем до вершин краси, до меж, де вітає геній мистецтва. Ціле літо артисти „Молодого театра" перебували в Одесі, де готовились до нового сезону. З 10 год. ранку до 8 год. вечора, з перервою од 3—5 на обід, та купання в морі, йшли репетиції. Артистові для підготовки роли лишався час до 10 г. ранку, та після 8 год. вечора. Коли ще додати до цього хоч коротенький список наготованих п'єс, то стане ясним, як серіозно працювали артисти „Молодого театра". Де кілька п'єс я подаю тут: „У пущі"—Лесі Українки, „Горе брехунові"—Грільпарцера, „Царь Едип"—Софокла, „Кандида"—Б. Шоу, „Затоплений дзвін"—Гауптмана, „Тартюф"—Мольєра, „Чорна пантера"—Винниченка і инше. Українське громадянство в цей сезон, який має початись з 1-го жовтня, мусить з більшою увагою поставитись до справ „Молодого театра" і дати його артистам можливість здійснити вистраждані мрії, бо одного бажання артистів оддати всі свої сили на користь поступу театрального мистецтва, бажання „згоріти до тла в своїй вірі", ще дуже мало. Необхідні матеріяльні засоби, яких ніхто „Молодому театрові" не дасть, крім українського громадянства, тим більш, що меценатів у нас поки що нема. Зараз „Молодий театр" почав свої вистави в Одесі, потім дасть декілька вистав у Єлизаветі і, як уже згадувалось, з 1-го жовтня має почати свої вистави у Київі в помешканні—Прорізна 19, яке вже заарендовано і пристосовується до театральних вистав.

Максимович.

Вісти з місць.

Становище українських учительських курсів.

По ухваленому министерством освіти планові организації літніх учительських курсів, мали відбутись такі курси і в Могилеві Подільському для вчителів Могилівського і Ямпільського повітів.

Найбільшу частину грошей для впорядкування цих курсів дало министерство освіти, частину Подільське губерніяльне земство, частину Могилівське повітове земство і частину Ямпільське.

Було впоряджено вже столову, інтернат і бібліотеку і курси мали розпочатись 23 липня нового стилю. Але через залізничний страйк початок курсів було відкладено до 31 липня, а тим часом, 24 липня було усунуто з посади весь виборний склад Могилів-Подільської повітової народньої управи, на котру було покладено организувати все потрібне для курсів, а нові члени управи на чолі з головою Скоробогач-Богуцьким, призначені по рекомендації союзу „хліборобів" місцевим старостою Рафальським, трохи инакше подивилась на справу курсів, через що останні не були відкриті ще й 13 серпня, не зважаючі на те, що в Могилів поприбували призначені министерством освіти лектори і з'їхались учителі-курсисти.

Не знаючи точно, якими міркуваннями керувалась Могилівська повітова управа, гальмуючи відкриття курсів, учителі разом з лекторами ухвалили звернутися з цього приводу до управи з офіціяльним запитанням, чи будуть курси, чи ні і коли управа скаже, що ні, то просити министерство освіти негайно запропонувати управі передати всі гроші, які дані в її розпорядження на организацію курсів, передати місцевій „Просвіті", котра згодилась продовжувати припинену справу курсів.

На це офіціяльне запитання управа листом повідомила представника министерства освіти лектора Сиротенка, що вона не „зрікається відчинити курси і не зрікалась раніше", але коли саме курси будуть відчинені, нічого не відповіла. Тоді ті вчителі, які вже прибули на курси, разом з радою повітової вчительської спілки, представником від повітової шкільної ради і представником губерніяльного земства, порішили негайно повідомити решту вчителів, щоб вони прибували на курси і відчинити їх під керуванням „Просвіти" негайно, бо незабаром настає час, коли вчителям потрібно бути в своїх школах і розпочинати навчання дітей.

В той же день голова повітової управи Скоробогач-Богуцький виїхав до Кам'янеця-Подільського.

Учительські курси все ж таки розпочались і продовжуються, але серед учительства і серед громадянства ширяться чутки, що якісь непевні особи вживають всіх заходів, аби курси не відбулись до кінця.

Кому й для чого потрібно, щоб курси не відбулись, тяжко розплутати відразу, бо в Могилеві досить организовано працює цілий гурт старих поліційних діячів,—багато залишилось тут бувших членів большовицького ревкома 8-ої армії, а також тут же провадить свою діяльність бувший начальник Самборського повіту в Галичині В. В. Красовський, який зараз займає посаду голови повітового союзу „хліборобів".

У всякім разі, коли курси будуть таки припинені, то в цьому найбільше прийдеться винити теперішній склад повітової земської управи.

Становище Катеринославського земства.

На нараді голов повітових земських управ на Катеринославщині вірішено припинити працю управ шляхом самороспуску.

Херсонський лісоохорончий комітет.

З метою приблизити херсонський лісоохорончий комітет до прохачів, яких значно більше в Одесі, ніж у Херсоні, останній переводиться в Одесу і буде міститься при управлінні хліборобства.

Досвідня лісова станція.

На півночі Чернигівщини закладається під орудою проф. Огієвського досвідня станція для досліду зроста ліса.

Лист із Сочі.

На днях в Сочі одбувся з'їзд всіх політичних та національних представників Сочінської округи для вирішення, питання—кому повинна належати ця округа—Україні, чи Грузії.

Після довгих суперечок з'їзд, беручи на увагу, що в цій окрузі живе більш українців (коло 74 відсотків всієї людности), визнав Сочінську округу приналежною до Вкраїни. За цю постанову голосували і всі неукраїнські партії, крім грузин, які намагаються прилучити цей край до Грузії і вже заводять тут свої порядки та грузинську мову в інституціях і по школах.

Вся українська людність прагне злучитися з Україною і шукає порятунку від поневолення чужинцями; особливо-ж українцям не подобається заведення по установах та школах грузинської мови.

ЗА КОРДОНОМ.

Совітська радіограма. Оперативна сводка за 22 серпня.

Чехо-словацькі банди в районі Казані розбито. Ворог під натиском наших військ, маючи великі втрати в безпорядку відступає до „Красной Горки", яка в 10 верстах на захід од Казані. Наша армія обхопила тісним колом білогвардійців у Казані.

На східнім фронті на Алапаєвськім напрямку нами відкинуто ворога за річку Пишіна.

На Лисьєвськім напрямку нами взято село Кумиш.

В районі Богулки нами взято отряд в 60 чол. і захоплено село Шігаєво.

На Красно-Уфимськім напрямку нами відкинуто ворога од міста Кленовського.

В районі Лисерський хутір ідуть бої.

Наскоки наших аеропланів на Казань наводять панику на контр-революціонерів.

Чехо-словацькі гроші.

Vossische Zeit. (ч. 416.) повідомляє, що в ріжних околицях Чехії появились в обігу золоті і срібні монети нової чехо-словацької держави. Нові гроші є французького походження. Золоті гроші, в величині французького люїдора мають вибитий на одній стороні пражський Tpadrun, а на другій двох „соколів" які подають собі руки. На всіх монетах з одного боку чеська, а з другого французька напись

Заколоти в Японії.

АМСТЕРДАМ. Бюро Рейтера повідомляє, що заколоти, які вибухнули через недостачу рижу, дійшли в Японії до цих розмірів, що майже в кожнім більшім місті треба було звертатись до військової сили. В де-яких містах військо мусило стріляти. Поліція є безсильна супроти збунтованого народу. В Токіо повибивано шибки і знищено крамниці. Поліція мусить охороняти мости, громадські городи і помешкання министрів, щоби це все не було знищено.

Чума в Китаї.

По відомостях з Москви в Китаї лютує чума; за тиждень померло 20 тисяч душ. (УТА).

Операції коалиції в Сибіру.

ВЛАДИВОСТОК. Рейтер повідомляє: Американські війська прибули до Владивостоку. Японські війська перейшли до Микольська, а звідти помаширують на уссурійський фронт.

Наради в німецькій головній кватирі.

„Fremdenblatt" з 19 серпня ц. р. пише: Наради, які відбулися 14 і 15 ц. м. в німецькій головній кватирі, мали підготовити полагодження важних справ. На них обговорено основні питання. Вони відносяться передо всім до польської справи, де досягнуто порозуміння між Австро-Угорщиною і Німеччиною, при чім польський нарід, про майбутність якого тут ходить, зможе забрати голос що до планів творення нової державної будови і їх виконання. Тому зрозуміле, що поляки мусять мати рішаючий голос у виборі польського короля. Рівночасно вони не можуть виконувати вільного вибору короля таким способом, який би противився бажанням і інтересам Австрії і Німеччини.

Також усі групи польських домагань будуть обговорені між Австро-Угорщиною і Німеччиною, а потім полагоджені в порозумінні з поляками.

Крім польської справи, обговорено ще й инші питання, які цілком вирішено. Війна тріватиме далі, бо цього домагаються вороги. Осередні держави готові прийняти почесний мир, але разом рішені боронити цього, що до них належить, і щоби дійти до своєї цілі, вжиють всіх засобів.

Польська держава.

Берлинські і віденські газети заявляють, що між Австро-Угорщиною і Німеччиною прийшло до зближення. Це зближення полягало би в цім, що для осередніх держав можливі дві політичні концепції: незалежна Польща без Галичини, Шлеска і Познанщини, натомісць з архикнязем Карлом-Стефаном як польським королем, і т. зв. австро-польська розвязка, яка полягає, на реальній унії Австрії з польським королівством і Галичиною. З голосів німецької преси виходить, що побідила німецька концепція (перша).

Чого домагаються поляки?

„Gazeta Lwowska" (ч. 186 з 20 серпня ц. р.) містить т. зв. минимальні домагання поляків. Ось вони:

1) Непорушення західньої границі королівства польського; 2) Означення північної границі таким способом, що за 3 повіти Сувалкської губернії одержала Польща польську часть Литви; 3) Безпосередня границя Польщі з Росією, через розширення границь Польщі на Литву; 4) Безумовне прилучення до Польщі Холмщини і Підляшша; 5) нейтрализація долішнього бігу Висли з вільною Вислою Гданськ; 6) віддача польському королівству цілої администрації і державних финансів, та знесення линії яка ділить Польщу на дві окупації.

СПОРТ.

В неділю в м. Бердичові відбудеться відкриття польського т-ва „Сокіл". Від Київського польського гимнастичного т-ва для безпосередньої участи в святі відкриття їде сьогодня група в складі 6 спортсменок і 12 спортсменів.

Офіціяльний відділ.

ОПОВІЩЕННЯ.

Всю територію Вкраїни повинно розглядати як заражену пошестю бішенства. Для захистку людей від бішених собак, оповіщається слідуюче положення, яке торкається як м. Київа, так і всіх місцевостей, котрі входять в Київську коменданську округу.

По згоді з українською владою постановлено:

1) Кожний власник собаки повинен держать її на ланцюгу, або в закритому помешканні. На вулиці собака повинна бути на ланцюгу з намордником. Всі блукаючі собаки повинно негайно знищувати. Заяви й кари відносно власників прийняті не будуть. Багато блукаючих коростявих собак і котів також будуть нищитись.

2) Всі бішені собаки повинні бути знищені. Про підозрілих в бішенстві собак, рівно як і про собак не бішених і не підозрілих в бішенстві, але які покусали людей, а також і про трупи бішених собак, треба негайно повідомити для прийняття дальших мір в Бактеріологичному Інституті (Протасів яр, коло товарної ст. Київ II, телеф. 2806).

Винуватці будуть строго пересідуваться.

3) Всякий вивіз собак із Київської комендантської округи забороняється.

4) В інтересах охорони людности зформовані вкраїнські команди, до обов'язку яких належить ловити та вбивати не маючих господарів собак і котів. Ці команди, які находяться під захистом німецьких військ, приступають до праці 28 серпня н. ст. ц. р. Постанови цих команд повинні безумовно виконуваться і населенню пропонується в власних інтересах всима силами підтримувати діяльність команд.

Германський комендант
Вейке
Генерал майор.

НАКАЗ
коменданта м. Київа і фортеції.
Ч. 39.
серпня 1918 р.
м. Київ.

Оголошую для відома виписку з статті 11 журнала зібрання Київської міської думи від 9 серпня 1918 р. ч. 50:

5) Відмінити всі льготи для проїзда по трамваю по подсвідченням ріжних інституцій, крім льготного проїзда для учнів і військових".

Генеральний хорунжий **Тищинський.**

З оригиналом згідно:

Начальник штабу, сотник **Мишанів.**

Редактор—видавець П. Г. Певний.

ОГОЛОШЕННЯ.

В центрі потрібна кватира,
— або 2—3 кімнати. —
Адр.: Контора „Відродження" **П. ПЕВНОМУ.**

МОСКВИЧУ-ЖУРНАЛИСТУ
ПОТРІБНА
добре обставлена кімната в центрі міста.
Ціна до 400 карб. місячно.
Зверт. листами: Контора „Відродження" **Я. ЗАКІНУ.**
1049—

Д-р **Крупський** б. асист. жіноч. клін. у Dorpat'і—акушерство, жіночі і хвор. новонароджен. від 4-6 Тарасівська 17, п. 20 (ріг. М.-Благов.) 201

Д-р Сергій **Коломійцев,** сіфіліс і пол. хвороби. 11—1 і 5—7 і в. Гоголівська 2а. 230—

Д-р **Черняк.** Сіф., вен. В. Житомир. 16, від 9—12 і 5—9. Жін. від 1—2. Тел. 40-01. 815—

СВІЙ ДО СВОГО! Дрова всіх сортів пропочує склад Бр. Пащенко і Ф. Калініченко. Гавань, контора ч. 58, тел. 38-31. 567—

УРЯД. ВІЙСК. ЧАСУ щиро прохає добрих людей дати посаду діловода, скарбн., рахівнич.; пишу на маш., знайом. з господар. За чесну, щиру та гарну працю маю посвідчення. Київ, Печерськ, Різницька вул. буд. 3, пом. 1, ДАНИЛЮК. 993—

Київська Губерніяльна Народня Управа оголошує конкурс
на заміщення посади старшого лікаря Кирилівської лікарні, з платнею 800 карб. в місяць при готовій квартирі. Кандидати будуть намічатись журі. Прохання з courric vitae та з відомостями про відповідний службовий стаж повинні надсилатись Губерніяльній Народній Управі до 15-го вересня ц. р. Необхідне знання української мови. 1034—

Третя державна українська гимназія
для хлопців та дівчат на ПЕЧЕРСЬКУ
Прийом прохань у молодчий, старший підготовчі і, II, III і IV кл.
Учні з російських гимназій та вищих почат. шкіл приймаються без іспиту в відповідний клас. **Іспит з 2 вересня. Початок навчання 9 вересня. Платня 60 карб. на рік.** При гимназії буде БУРСА.
Приймаються по пошті і в канцелярії гимназії щодня від 9—1 год. дня і від 5—7 год. веч. в будинку **5-ї гимназії** (Суворовська, № 1). 1038—

КИЇВСЬКА ГРОМАДА **„ПОСЬОЛОК"**
ПРОПАНУЄ ЗЕМЛІ
під дачі хуторі і ферми від 40 коп. кв. саж. Прав. Гром. міст. Пушкінска 5, п. 27. Всі постан. Ради й Правл. друкуються виключ. в часописі „Власна Хата". Контора ред. при правлінні. 970

Співаки і співачки з гарними голосами
і знанням нот запрошуються в **„Художню капелу Гр. Давидовського".** Посади платні. Конкурс — **25 і 26-го серпня** від 11—3 год. дня. Київ, Прозорівська, 7, на розі Рогнідинської 1036—

Члени Київського Товариства „Поселок", які бажають придбати участки землі в Проньовщині і Теремках повинні негайно внести в скарбницю товариства не менше 1000 карб. Пушкинська 5, пом. 27 від 9 ранку до 7 вечора. 1026—

Лекцій по ріжн. пр. середн. шкіл а також укр. мови шук. студ. політ. Жилянська, 55, п. 31. 1046.

Повернувшийся з полону, укр., з нижчою с.-господ. освітою шукає посади. Адр.: МИРГОРОД, на Полтавщині, пошта А., до запитання. 1043—

29 пішій Васильківській полк шукає діловода, котрий вже служив у полку.
Урядовці військового часу прийняті не будуть. м. **Васильків,** начальн. господар. части, 29 п. п. 1039—

Рахівник-СПОЖИВАЧ шукає праці на виїзд.— — Борщагівська вул., № 46, п. 2. 1083—

ЗГУБЛЕНО свідоцтво скінчення учительскої семинарії під № 2617, і посвідчення мин. пошт і тел.—Василя Ільницького. Знайдені документи прохаю уклінно повернути властителеві по адр. мин. пошт. і тел. Гимназична 5. 1051—

ЗНАЙДЕНО на В.-Підвальній шовкову чорну панчоху. Львівська площа 6, меш. 13, Шейнман. 1052—

ЗАГУБЛЕНО пашпортову книжку № 407, видану Тетієвською волостю Зиновії Долинській. Рахувати не дійсною. 1084—

Бувш. військ. **священ. українець** нуждається в посаді на післяполуденні часи. Може працювати: в школі, в церкві (по празникам і до ½ 9 ранку), в конторі, —перекладати на українську мову, правити коректу. Адреса: М.-Житомирська 12 кв. 9. Свящ.—діловоду Г-у. 1085—

„Українська гимназія на Куріківці.
Київська міська дума з 1 вересня відкрила на Куріківці українську мішану гимназію в составі 5—8 класів. Гимназія буде міститься при 7-ій вищій початковій школі. Платня за навчання 100 карб. на рік. В 5 й клас без іститів приймаються скінчивші вищу початкову школу. Прохання приймаються до 15 вересня". 1088—

ОБ'ЯВА.
1-го жовтня цього року о 12 годині дня в Комитеті Київського Кліничного Військового Шпиталю призначаються торги на поставку Шпиталеві палива: 800 куб. саж. твердої породи, 600 куб. саж. соснини та 600 куб. саж. осини й крім того до 15.000 пудів кам'яного вугілля.

Заставу потрібується 15% підрядної ціни. В заставу приймаються тільки готові гроші та „обязательства" Державної Скарбниці.

Запечатані об'яви з належними заставами приймаються в бухгалтерській частині що дня до 12 годин дня 1-го жовтня ц. р.

Умови підряду можна розглядати у бухгалтера що-дня з 8 годин ранку до 3 годин дня. 1048

ОГОЛОШЕННЯ.
Штаб Окремого Чорноморського Козацького Кошу цим оповіщає, що до заяв'о прийомі старшин до кошу необхідно додавати коротенький „curriculum vitae", а також витяг з послугового реєстру.

Без цих документів заява не буде розглядатися.

Начальник Штабу Військовий Старшина
(підпис) 1050